

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 september 2019 met nummer RvVb-S-1920-0003
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0661-SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE 2. de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18.</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Guillaume VYNCKE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkommende partij	de bvba WONINGBOUW BLOMME vertegenwoordigd door advocaat Katia BOUVE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8420 De Haan, Mezenlaan 9

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 april 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 31 januari 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 3 september 2018 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van een meergezinswoning met ondergrondse parkeergarage en de sloop van een bestaand gebouw op het perceel gelegen te 8310 Sint-Kruis (Brugge), Puienbroeklaan 35, met als kadastrale omschrijving afdeling 18, sectie B, nummer 0222P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij vraagt met een aangetekende brief van 7 juni 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 16 juli 2019 toe, tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota in over de vordering tot schorsing en bezorgt het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 13 augustus 2019.

Advocaat Alisa KONEVINA, *loco* advocaat Cies GYSEN, voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Deborah SMETS, *loco* advocaten Steve RONSE en Guillaume VYNCKE, voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Nick DE WINT, *loco* advocaat Katia BOUVE, voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 3 mei 2018 bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “de bouw van een meergezinswoning met ondergrondse parkeergarage en de sloop van bestaand gebouw” op het perceel gelegen te 8310 Sint-Kruis (Brugge), Puienbroeklaan 35.

De aanvraag beoogt de bouw van een meergezinswoning op het voormalig kasteeldomein Puienbroek in Brugge, dat sinds 14 september 2009 aangeduid is als vastgesteld bouwkundig erfgoed. Volgens de beschrijving in de bestreden beslissing vervangt de meergezinswoning de bestaande door brand geteisterde koloniale villa. De te bouwen meergezinswoning heeft vier bouwlagen en een oppervlakte van 805 m² (en met alle verhardingen inbegrepen 2.082 m²).

Het perceel ligt, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge - Oostkust’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 april 1977, in woonparkgebied.

Het perceel ligt ook binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Regionaalstedelijk Gebied Brugge’, goedgekeurd op 4 februari 2011. Voor het perceel gelden geen specifieke voorschriften.

Het perceel ligt binnen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Solitaire vakantiewoningen – Brugge - Oostende’, goedgekeurd op 5 juni 2015, maar valt niet onder het toepassingsgebied van de stedenbouwkundige voorschriften ervan.

Het perceel ligt ook in de vergunde niet-vervallen verkaveling ‘VK8818’ van 27 januari 1989.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 juni tot en met 10 juli 2018, worden 76 bezwaarschriften ingediend.

De eerste verzoekende partij weigert op 3 september 2018, met integrale overname van het ongunstig advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en toevoeging van een bijkomende eigen motivering, als volgt een omgevingsvergunning aan de tussenkommende partij:

“Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de Gemeentelijke Omgevingsambtenaar niet geheel bij.

Het college oordeelt dat de bezwaren rond precedentvorming voor gelijkaardige vergunning in het woonpark van Sint-Kruis gegrond zijn:

Een vergunning voor het bouwen van een meergezinswoning in woonpark zou – los van de specifieke context – inderdaad als precedent kunnen aangehaald worden. Meergezinswoningen in woonpark zijn niet wenselijk. Dit onderdeel van de bezwaren wordt gegrond geacht.”

2.

Tegen die beslissing tekent de tussenkommende partij op 28 september 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 januari 2019 het administratief beroep niet in te willigen en een omgevingsvergunning te weigeren.

De verwerende partij organiseert op 15 januari 2019 een hoorzitting, waarop de tussenkommende partij een landschapsplan en een bemalingsnota neerlegt.

Op 31 januari 2019 verklaart de verwerende partij als volgt het administratief beroep gegrond en verleent een omgevingsvergunning:

“...

De deputatie sluit zich niet aan bij het standpunt van de POA en motiveert haar standpunt als volgt :

...

Woonparkgebieden zijn woongebieden waarbij een nadere aanwijzing wordt gegeven in die zin dat de gemiddelde woondichtheid gering is en de groene ruimten verhoudingsgewijs een grote oppervlakte beslaan. (art. 6 KB 28 december 1972)

Zoals gewezen door de aanvrager is een meergezinswoning wel verenigbaar met de bestemming woonparkgebied, voor zover rekening wordt gehouden met de gemiddelde woondichtheid en de verhoudingsgewijs grote oppervlakte van groene ruimten.

In dat verband kan worden gewezen dat de inname van de ruimte bestemd voor bebouwing en verharding zich vooral voordoet ter hoogte van zones die reeds werden verstoord door vroegere bebouwing en verharding, waardoor de footprint van het voorziene project compact wordt gehouden. Hierbij neemt de bebouwing 3,3 % van de totale oppervlakte van het perceel in. Met de verharding erbij komt dit neer op 8,5 %. Dit is kennelijk minder dan de overige loten in de verkaveling waarbij de bebouwde oppervlakte 14,5 % tot 18,9 % betreft. (verharding niet meegerekend) Bijgevolg kan men redelijkerwijs concluderen dat de verhouding bebouwde verharde ruimte een open ruimte dus lager is dan bij de rest van de verkaveling en de onmiddellijke omgeving. Dit geldt des te meer aangezien conform de omzendbrief van 8 juli 1997 een bebouwing van à rato 25 % mogelijk zou zijn.

Het aantal woongelegenheden per hectare ligt bij het ontwerp dan ook onder het gemiddelde in vergelijking met de onmiddellijke omgeving. De dichtheid van 15 woningen op 24.500 m² kan geëxtraheerd worden naar 6,1 woningen per hectare. Rekening houdend met het feit dat de omzendbrief van 8 juli 1997 voor woonparkgebieden als richtcijfers van 5 á 10 woningen per hectare hanteren, moet worden besloten dat de gerealiseerde woondichtheid als gering moet worden aanzien, zoals bedoeld in het gewestplannenbesluit. Dit geldt des te meer nu voor de overige 8 loten in de verkaveling, een bouwdichtheid wordt gerealiseerd van 7,2 loten per hectare. Bovendien hebben de omringende percelen in woonpark een gemiddelde oppervlakte van 1000 m². Dit is beduidend minder dan huidig bouwlot. (24.500 m²)

Daarnaast moet worden gewezen dat het landschapsplan zoals neergelegd op de hoorzitting verhoudingsgewijs een grote oppervlakte voorziet aan groene ruimten die perfect beantwoordt aan alle interne adviezen en bezwaren. Zoals gewezen door de aanvrager komt het landschapsplan tegemoet aan de adviezen, standpunten, opmerkingen en bezwaren, zoals bedoeld in artikel 64 van het Omgevingsvergunningsdecreet. Ook doet het landschapsplan geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening. En brengen de wijzigingen geen schending van rechten van derden met zich mee. Het feit of het al dan niet gaat over "beperkte aanpassingen" zoals vereist in de vroegere VCRO, is in dat opzicht irrelevant.

De aanvraag moet voldoen aan de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen.

...

Het bebouwen van het perceel kan enkel aanvaard worden als de aanwezige waardevolle groenaanleg, de restanten van het kasteelpark, gevrijwaard worden. Een inrichtings- en beplantingsplan is in deze omstandigheden noodzakelijk. Dit plan stak niet bij de aanvraag. In beroep wordt er een landschapsplan toegevoegd.

Er kan opgemerkt worden dat niet enkel de inrichting van het kasteelpark van belang is maar ook het verdere onderhoud en beheer van dit park.

Er wordt een behoud van de walgracht en de bestaande bomen voorzien. Verder wordt een padenstructuur voorzien zoals in de Engelse parken. Naar de aanpalende kavels toe wordt een boszoom in inheemse struiken voorzien. Nabij het gebouw wordt een lage begroeiing voorzien. Er zouden 2 bijkomende hoogstammen aangeplant worden (2 eiken). De grasvlakte wordt naar de oevers van de omwalling toe meer extensief beheerd.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het advies van de Groendienst is ongunstig. Er wordt verwezen naar de verordening die een beplantingsplan oplegt (zie hoger). Er wordt op gewezen dat er meer bomen zullen moeten sneuvelen dan de 2 bomen die aangeduid zijn op het plan. Zo is er een zomereik waarbij de grond ter hoogte van de wortelzone van de eik 80 cm opgevoerd wordt in functie van het opstellen van de brandweerwagen. Daardoor is de eik niet meer levensvatbaar. Aangezien het om een eik met een aanzienlijke diameter gaat, betekent dit een bijkomend verlies voor het kasteelpark.

In het advies van de Groendienst worden een aantal regels meegegeven waarmee rekening gehouden moet worden onder meer wat betreft de afstand van de bebouwing tot de boom, de afstand van de verharding tot de boom, de afstand van ondergrondse

constructies tot de boom. De Groendienst vraagt om alle verharding in de bouwzone te organiseren. Verder wordt gevraagd om grondverzet in de wortelzones van bomen te vermijden.

De Groendienst merkt ook nog op dat het realiseren van ondergrondse parkeerplaatsen een verlaging van de watertafel impliceert wat een grote impact heeft op het omliggend hoogstammig groen. Daarom wordt gevraagd om een bron bemalingsadvies bij te voegen om na te gaan wat de impact is van de bouw van de meergezinswoning op de waterhuishouding van het domein.

Bij het beroepschrift werd een bemalingsnota gevoegd. In deze nota wordt tot de conclusie gekomen dat er ofwel zonder ofwel met een waterkerende wand rondom de bouwzone kan gewerkt worden. De conclusie is dat de waterkerende wand zorgt voor een inperking van de invloed van de bemaling op de omgeving. Verder wordt in deze conclusie aangegeven (punt 3.1.4) : "of de invloed van de bemaling met of zonder waterkerende wand schadelijk is voor de aanwezige bomen, dient bekeken te worden door een expert hieromtrent."

In het landschapsplan wordt gesteld dat de kans dat de omringende bomen last zouden hebben gering is.

De deputatie oordeelt dat dit voldoende is om een antwoord te bieden op de vraag van de Groendienst.

Op de hoorzitting verklaart aanvrager dat aangepaste plannen werden neergelegd die tegemoetkomen aan het advies van de Mobiliteitscel van Stad Brugge.

Deze planaanpassingen bieden een passend antwoord op het negatief advies en beantwoorden volledig aan de randvoorwaarden zoals gesteld in artikel 64 Omgevingsvergunningsdecreet.

...

Dat is de bestreden beslissing.

3.

Ook de vzw GROEN vordert met een aangetekende brief van 13 april 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dat beroep heeft als rolnummer 1819-RvVb-0694-SA.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkommende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad oordeelt dat de excepties van de verwerende partij en van de tussenkommende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen baseren zich voor het hoogdringend karakter van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op de schade die de met de bestreden beslissing vergunde werken veroorzaken aan het bomenbestand en die de erfgoedwaarde van het voormalig kasteeldomein in het gedrang brengen door het kappen van twee bomen en “het sneuvelen” van verschillende bomen, zoals vermeld in het landschapsplan.

Met verwijzing naar het verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en het verslag van de provinciale omgevingsambtenaar voeren ze aan dat de start van de met de bestreden beslissing vergunde werken schade zal veroorzaken aan het geïnventariseerd kasteeldomein.

Niet alleen, volgens de verzoekende partij, omdat er twee bomen gekapt worden, en er twee andere bomen gevaar lopen, maar ook omdat er nog meer bomen sneuvelen, zoals blijkt uit het landschapsplan dat twee eiken vermeldt “als compensatie voor de (eventueel) te verwijderen bomen” evenals het “verwijderen” van al te fel zaaiende exoten, terwijl er verder in te lezen is dat er een doorgang wordt gemaakt en een hakhoutinterventie zal gebeuren.

Verder stellen de verzoekende partijen dat ook de met de bestreden beslissing vergunde grondwerken schade kunnen veroorzaken aan de bomen en de waardevolle beplanting op het terrein.

Vroeger is er, volgens de verzoekende partijen, al, zoals de gemeentelijke omgevingsambtenaar bevestigt, schade toegebracht aan de bomen door het rijden met zware machines op het terrein.

De verzoekende partijen wijzen er op dat er over het landschapsplan en de bemalingsnota geen advies gevraagd is, zodat de eerste verzoekende partij ze niet heeft kunnen onderzoeken.

Zowel het beschermd domein als de erfgoedwaarde komen volgens de verzoekende partijen in het gedrang.

Ook de grondbemaling kan volgens de verzoekende partijen schade toebrengen aan het bomenbestand: de bemalingsnota is, volgens hen, niet duidelijk over de mogelijke gevolgen voor de hoogstammige bomen, terwijl verschillende adviezen die mogelijke schade wel vermelden.

Tot slot leggen de verzoekende partijen uit dat er voor de omwonenden een reëel risico is voor hinder door inkijk, zodat ook daarom de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoord is.

Van zodra de bouwwerken starten zal er, volgens de verzoekende partijen, schade ontstaan aan de waardevolle beschermde bomen en beplantingen.

De verzoekende partijen verduidelijken dat ze de plicht hebben te zorgen voor het welzijn van de burgers en voor een duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk grondgebied, terwijl de met de bestreden beslissing vergunde werken in strijd zijn met de zorgplicht, zoals bepaald in artikel 4.1.9 Onroerenderfgoeddecreet.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen niet de minste informatie verstrekken over de vraag waarom zij het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kunnen afwachten.

Verder merkt de verwerende partij op dat de loutere uitvoerbaarheid van een omgevingsvergunning en de start van de met een bestreden beslissing vergunde werken niet volstaan als verantwoording van de hoogdringendheid.

De verzoekende partijen baseren de hoogdringendheid, volgens de verwerende partij, alleen op het originele aanvraagdossier, maar sluiten de ogen voor de ontwikkelingen van het dossier tijdens de administratieve beroepsprocedure.

De verzoekende partijen houden volgens de verwerende partij geen rekening met de bijkomende informatie, de beperkte wijzigingen en de met de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden.

Volgens de verwerende partij baseren de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet op de met de bestreden beslissing verleende vergunning, zoals ze vergund is.

Het louter verdwijnen van twee bomen kan, volgens de verwerende partij, evenmin de hoogdringendheid rechtvaardigen.

De kasteeltuin is, volgens de verwerende partij, wel opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, maar heeft een oppervlakte van 2,5 hectare, waarin slechts twee bomen zullen sneuvelen, die dan nog zelf niet 'beschermde', noch 'geïnterpreteerd' zijn.

De verzoekende partijen insinueren volgens de verwerende partij ten onrechte dat er nog bijkomende bomen zullen sneuvelen: de op het landschapsplan als 'te rooien' aangeduide bomen zijn precies de twee, door de verzoekende partijen bedoelde, bomen.

Het landschapsplan heeft volgens de verwerende partij bovendien betrekking op het beheer van de site en niet op de vergunningsaanvraag zelf.

De verwerende partij stelt dat zij in de bestreden beslissing rekening houdt met het groen karakter van het kasteelpark.

Ook de verwijzing naar de bronbemaling kan, volgens de verwerende partij, de hoogdringendheid niet staven, want uit de bemalingsnota blijkt dat een waterkerende wand de invloed van de bemaling inperkt en er geen 'zettingen' verwacht worden.

De verwerende partij besluit dat het administratief dossier en de bestreden beslissing aantonen dat er wel een visie is op het beheer van het kasteelpark en dat zij rekening gehouden heeft met de gevolgen op het bomenbestand.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen geen privacy- en mobiliteitshinder voor de omwonenden kunnen inroepen, en al zeker niet zo algemeen als in de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomenende partij stelt dat het terrein, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, een oppervlakte heeft van 24.461 m² en dat de bouwzone van 850 m² gesitueerd is op het gedeelte dat reeds verstoord is.

De met de bestreden beslissing vergunde bouwwerken gebeuren, volgens de tussenkomenende partij, in het gedeelte waarin, behalve twee bomen die te dicht bij de bouwplaats staan en daarom verwijderd worden, geen groen meer is.

De verzoekende partijen tonen volgens de tussenkomenende partij niet aan dat er wortelschade zal zijn, want op de bouwplaats zijn er niet meer bomen dan de twee voormelde.

De verzoekende partijen vrezen volgens de tussenkomenende partij alleen maar dat er meer bomen kunnen sneuvelen dan de twee eiken, maar dan veronderstellen de verzoekende partijen dat de vergunning niet nageleefd zal worden, hetgeen echter een aspect van handhaving is.

De tussenkomenende partij verwijst ook naar het landschapsplan en uitvoerig naar de bestreden beslissing: ze benadrukt dat de verzoekende partijen het op 15 november 2018 toegevoegd landschapsplan en de bemalingsnota niet bekritisieren, net zomin als tijdens de administratieve beroepsprocedure.

Verder wijst de tussenkomenende partij er nog op dat uit het landschapsplan en de bemalingsnota blijkt dat de bronbemaling geen invloed zal hebben op het bomenbestand, terwijl ook de aard van de infiltratievoorziening, en de plaats ervan, duidelijk aangeduid zijn op het landschapsplan.

Tot slot stelt de tussenkomenende partij nog dat het standpunt van de verzoekende partijen strijdig is met het gunstig advies van de Dienst Monumentenzorg en Erfgoedzaken en dat de verzoekende partijen zelf geen hinder door inkijk zullen ervaren.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar beroepsverzoekschrift, ondersteund met de nodige documenten, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van hoogdringendheid onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de duur van de behandeling van de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing onverenigbaar is met de vraag tot niet-uitvoering ervan.

Meer bepaald moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aantonen dat het resultaat van de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de realisatie van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Voor bestuurlijke overheden, zoals de verzoekende partijen, is er alleen maar hoogdringendheid wanneer de bestreden beslissing de uitvoering van de overheidstaak of de bestuursopdracht, waarmee die overheden belast zijn, verhindert of ernstig bemoeilijkt of wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten zodanig in het gedrang brengt dat ze hun taken als overheid niet meer kunnen uitoefenen.

3.

Met de bestreden beslissing vergunt de verwerende partij de bouw van een meergezinswoning op het voormalig kasteeldomein Puienbroek in Brugge, dat sinds 14 september 2009 aangeduid is als vastgesteld bouwkundig erfgoed.

De nieuwe meergezinswoning vervangt de bestaande door brand geteisterde koloniale villa, heeft vier bouwlagen en een oppervlakte van 805 m² (en met alle verhardingen inbegrepen 2.082 m²).

De verzoekende partijen baseren zich voor het hoogdringend karakter van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op de schade die de met de bestreden beslissing vergunde werken veroorzaken aan het bomenbestand.

Verder stellen zij dat de erfgoedwaarde van het voormalig kasteeldomein in het gedrang gebracht wordt door het kappen van twee bomen en “het sneuvelen” van verschillende bomen, zoals vermeld in het landschapsplan.

De verzoekende partijen vrezen een aantasting van de parktuin en het bomenbestand, maar ze concretiseren de omvang van die schade niet voldoende concreet om een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

De Raad oordeelt integendeel dat de door de verzoekende partijen gevreesde schade te relativeren is.

De met de bestreden beslissing vergunde werken vereisen, zoals de verzoekende partijen ook zelf stellen, dat twee bomen, die zich op de bouwplaats bevinden, gerooid worden.

Het geïnventariseerd kasteeldomein, met aanwezig groen, heeft echter een oppervlakte van 24.461 m² en de bouwplaats zelf heeft een oppervlakte van 2.092 m².

Op het, tijdens de administratieve beroepsprocedure toegevoegde, beplantingsplan is de aanplanting van twee eiken vermeld als compensatie voor de “(eventueel) te verwijderen bomen”.

De Raad oordeelt dat dit moeilijk anders te begrijpen is dan dat die compensatie betrekking heeft op de twee bomen, die op de plannen als ‘te verwijderen’ aangeduid zijn: minstens tonen de verzoekende partijen het tegendeel niet aan.

Dat er op het beplantingsplan aangeduid wordt dat er hakhoutbeheer zal gebeuren en het landschapsplan, volgens de bestreden beslissing, stipt moet worden nageleefd, betekent nog niet dat de verwerende partij met de bestreden beslissing ook een vergunning verleent voor het kappen van verschillende (andere) bomen op het terrein.

Het beplantingsplan beoogt een beeld te geven van het (latere) groenbeheer en de bij de bestreden vergunning aansluitende omgevingsaanleg.

Wanneer de tussenkomende partij het hakhoutbeheer en het bijkomend kappen van bomen start, moet ze daarvoor, wanneer vereist, de nodige vergunningen of machtigingen aanvragen.

De daarvoor door de verzoekende partijen gevreesde schade is dan ook niet zonder meer het gevolg van de bestreden beslissing en kan dus geen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoorden.

De verzoekende partijen beweren wel dat op het terrein het bomenbestand en de waardevolle beplantingen aangetast zullen worden door het rijden met zware machines en de bouw van de ondergrondse parking, maar niet meer dan dat, terwijl de verzoekende partijen, ter verantwoording van de hoogdringendheid, de door hen gevreesde nadelige gevolgen met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens moeten staven.

De verzoekende partijen tonen dan ook niet voldoende aan dat de erfgoedwaarden van het kasteeldomein, en in het bijzonder de parktuin, onherroepelijk zullen verdwijnen, noch dat de beleidstaken, waarmee zij belast zijn, in het gedrang komen.

4.

De verzoekende partijen vrezen ook een aantasting van het bomenbestand als nadelig gevolg van de bronbemaling, maar beperken zich daarbij tot een verwijzing naar de standpunten van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en de provinciale omgevingsambtenaar, die wijzen op het gebrek aan duidelijkheid over de bronbemaling en de eventuele schadelijke gevolgen ervan.

Dat de verwerende partij de aanvraag niet voldoende onderzocht heeft, en het beplantingsplan en de bemalingsnota niet aan een openbaar onderzoek onderworpen zijn en er geen advies over gevraagd is, raakt de discussie over de wettigheid van de bestreden beslissing en is dus niet relevant voor het antwoord op de vraag of er een aangetoonde hoogdringendheid is.

De door de verzoekende partijen aangevoerde mobiliteitshinder is niet meer dan een algemene bewering, die ze niet concretiseren, noch staven: ze stellen alleen maar dat de mobiliteitshinder schade zal teweegbrengen voor de omwonenden en voor de stad, zonder die schade echter te verduidelijken.

De verzoekende partijen kunnen, als bestuurlijke overheden, evenmin een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoorden omwille van het risico op privacyhinder door inkijk voor de omwonenden van het kasteeldomein. Nog los van de vraag of die hinder wel voldoende persoonlijk is, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen die hinder op geen enkele manier aannemelijk maken.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 september 2019 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Stephanie SAMYN

Eddy STORMS